

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. v právní věci

žalobce: J. R., nar. X

proti

žalovaný: Česká správa sociálního zabezpečení,
se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 9. 2020 čj. X

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 25. 9. 2020 čj. X a ze dne 8. 6. 2020 čj. X se zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení 25. 9. 2020 čj. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly podle ustanovení § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 528/1991 Sb.“) a § 90 odst. 5 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen

„správní řád“) zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 8. 6. 2020 č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím Česká správa sociálního zabezpečení podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“), odňala žalobci ode dne 10. 7. 2020 invalidní důchod.

II. Žaloba a její podstatný obsah

3. Žalobce nesouhlasil se závěry prvostupňového i napadeného rozhodnutí a se závěry podkladových posudků vypracovaných pro účely obou rozhodnutí. Uvedl, že mělo být přihlédnuto k veškerým trvalým následkům úrazu ze dne 20. 8. 2018 a ve vztahu k celkové výkonnosti, pohyblivosti a schopnosti vykonávat denní aktivity by měly být posouzeny jejich celkové negativní dopady na skutečnou pracovní schopnost.
4. Namítl, že měl být jeho zdravotní stav kvalifikován podle kapitoly XV., oddíl A, položka 7b, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), které odpovídá stanovená míra poklesu pracovní schopnosti 25-40 %. Zaujal přitom názor, že by mu měla být v rámci tohoto rozpětí přiznána horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti, neboť v jeho případě jde o rozsáhlejší výčet postižení, které ve svém souhrnu negativně ovlivňují pracovní schopnost žalobce. Naopak nesouhlasil s tím, aby míra poklesu jeho pracovní schopnosti byla posuzována jen podle nejvážnějšího postižení.
5. Navrhl, aby napadené rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí byly zrušeny a věc byla žalované vrácena k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že pečlivě uvážila veškeré dostupné lékařské zprávy a do svých závěrů vyslovených ve svých rozhodnutí odpovídajícím způsobem promítla. Posudek vyhotovený pro účely námitkového řízení podle mínění žalovaného dostatečně srozumitelně objasnil, proč zdravotní postižení žalobce nedosahují míry poklesu pracovní schopnosti, která by odpovídala invaliditě prvního stupně. Nebyla tedy zjištěna objektivně žalobcem deklarovaná závažnost jeho zdravotních obtíží. Bagatelizaci zdravotních postižení žalobce žalovaný odmítl.
7. Žalovaná s ohledem na namítanou správnost posouzení zdravotního stavu rovněž navrhla důkaz posudkem Posudkové komise MPSV, resp. potřebu vypracování takového posudku konstatovala.

IV. Obsah správního spisu

8. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
9. Prvostupňovým rozhodnutím Česká správa sociálního zabezpečení rozhodla tak, že se podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. žalobci ode dne 10. 7. 2020 odnímá invalidní důchod, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karlovy Vary ze dne 20. 5. 2020 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 25 %, a žalobce tak již není invalidní.
10. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, ve kterých namítl, že posudkový lékař mu v roce 2019 stanovil snížení pracovní schopnosti na horní hranici stanoveného rozsahu 25-40%, zatímco v roce 2020 se přiklonil ke spodní hranici, což nekoresponduje se skutečností, že teprve v průběhu let 2019-2020 se u něj projeví všechny trvalé následky způsobené úrazem ze dne 21. 8. 2018. Žalobce rovněž podrobně shrnul svoje zdravotní postižení v důsledku úrazu a zdůraznil rovněž, že prvostupňové rozhodnutí se opírá pouze o posudkový závěr revizního lékaře a nepřihlíží k evidentnímu zhoršení zdravotního stavu žalobce.
11. O námitkách rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím tak, že je zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. V řízení o nich nechala žalovaná vypracovat posudek svým lékařem, který vycházel ze zdravotní dokumentace OSSZ, ošetřujícího lékaře a dalších odborných lékařských nálezů, včetně žalobcem doložených lékařských zpráv. Lékař v posudku o námitkách žalobce dospěl k závěru, že účastník řízení není od 20. 5. 2020 invalidní dle ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 10 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV (Funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddílu A (Postižení hlavy, krku, těla), položce 7a (Funkční poruchy po polytraumatu, lehké poruchy), přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ustanovení § 3, vyhlášky o posuzování invalidity, nemění.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

12. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).
13. S ohledem na skutečnost, že žalobce podal žalobu nejprve k Obvodnímu soudu pro Prahu 10, který není věcně příslušným k projednání žaloby, zabýval se zdejší soud v první řadě otázkou včasnosti žaloby, a dospěl k závěru, že žaloba byla s ohledem na ust. § 72 odst. 3 s.ř.s. podána včas, když usnesení Obvodního soudu pro Prahu 10 o zastavení řízení ze dne 19. ledna 2021 sp.zn. 7 C 105/2020 nabylo právní moci dne 4. 2. 2021 a žaloba byla u Městského soudu v Praze podána, resp. doplněna, dne 2. 3. 2021.

14. Městský soud v Praze při posouzení dané věci vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.
15. Podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
16. Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Na základě ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.
17. V projednávaném případě žalobce zpochybňoval skutkové závěry týkající se posouzení jeho zdravotního stavu. S ohledem na to soud nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále též jako „posudková komise“), která soudu předložila posudek ze dne 11. 5. 2021, evidenční číslo SZ/2021/696-PH-15 (dále též jako „posudek MPSV“). Posudek MPSV byl vypracován komisí ve složení předsedkyně komise MUDr. M. Č., další lékař MUDr. P. K. s odborností ortopedie a tajemnice A. S.
18. Posudková komise dospěla na základě předložené spisové dokumentace Městského soudu v Praze, zdravotní dokumentace ČSSZ, zdravotní dokumentace OSSZ Karlovy Vary, nově předložených lékařských zpráv a na základě přešetření žalobce odborným přísedícím lékařem k závěru, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 35 %, a proto se v jeho případě jednalo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995, která u žalobce trvá i nadále a bez přerušení. Posudková komise u žalobce shledala jako rozhodující příčinu nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti, jak ho vymezuje kapitola XV, oddíl A, položka 7b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tj. středně těžké poruchy. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 25–40 %. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobce posudková komise zhodnotila na 35 %, tj. středem procentního rozmezí podle mínění posudkové komise. Posudková komise při tomto hodnocení přihlédla k trvající dysfunkci krční páteře s verifikovanými známkami degenerativního a poúrazového postižení a stav v léčbě orofaciální oblasti..

19. Odlišnost uvedených závěrů od závěrů posudků vyhotovených pro účely napadených rozhodnutí žalované posudková komise odůvodnila tím, že byla u žalobce těmito posudky podhodnocena potřebná doba léčby, rehabilitace a stabilizace zdravotního stavu žalobce s tím, že uplatněná zdravotní postižení jsou takového stupně závažnosti a rozsahu, že odůvodňovaly stanovení vyšší míry poklesu pracovní schopnosti žalobce.
20. Požadavky na kvalitativní stránku posudku jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, který např. v rozsudku ze dne 25. 1. 2019 č.j. 8 Ads 138/2017-40 k tomu tento soud uvedl, že: *„Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009 - 38).“*
21. V řízení předložený posudek přitom splňuje všechny formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity a soud jej vyhodnotil jako úplný, celistvý a přesvědčivý ve smyslu shora citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Z uvedeného posudku pak je zřejmé, na základě jakých úvah dospěla posudková komise k odlišnému hodnocení zdravotního stavu žalobce. Účastníci řízení pak ke složení posudkové komise a obsahu posudku nic nenamítli. V projednávané věci soud nemá žádné pochybnosti o tom, že skutkový stav byl zjištěn řádně a v takovém rozsahu, který nedává prostor pro jakékoli pochybnosti o správnosti posudkových závěrů.

VI. Závěr a náklady řízení

22. Z posudku MPSV tak má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí se u žalobce jednalo i nadále o invaliditu prvního stupně. Napadené rozhodnutí bylo tudíž zatíženo vadou spočívající v nesprávném zjištění skutkového stavu, a proto jej městský soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil, a to včetně prvostupňového rozhodnutí (§ 78 odst. 3 s.ř.s.), a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalovaná v dalším řízení vázána právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil. Podle § 78 odst. 6 s. ř. s. platí, že zrušil-li soud rozhodnutí správního orgánu ve věci, v níž sám prováděl dokazování, zahrne správní orgán v dalším řízení tyto důkazy mezi podklady pro nové rozhodnutí.
23. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná ve věci neměla úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalobce žádné náklady řízení neprokázal, ani je neuplatňoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 23. června 2021

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D. v.r.
samosoudce